

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/134/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4612207212
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4612207212.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a členov senátu JUDr. Veroniky Svoradovej a Mgr. Ingrid Vallovej, v právnej veci navrhovateľka: E. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., V. XXXX/XX, zast. JUDr. Jozefom Dudzikom, advokátom so sídlom Topoľčany, Škultétyho I597/7, proti odporcovi: X. X., nar. XX. XX. XXXX, bytom K., K. XXXX, o náhradu škody, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 4. februára 2013, č. k. 7C/101/2012-42, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e** .

Odporcovi sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa návrh zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 420 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka a po vykonanom dokazovaní návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietol, nakoľko nebolo preukázané, že by odporca spôsobil navrhovateľke škodu, keďže neporušil žiadnu právnu povinnosť (§ 420 ods. 1 OZ). Skutočnosť, že sa účastníci medzi sebou dohodli tak, že navrhovateľka zoberie návrh späť v konaní 5C/159/2011 a odporca zase podpíše na Mestskom úrade v Topoľčanoch dohodu o zrušení spoločného nájmu bytu, nepredstavovalo pre odporcu žiadnu zmluvnú alebo inú záväzkovú povinnosť. Tým, že rozsudok č. k. 5C/159/2011-26 zo dňa 21. 12. 2011, ktorým bol odporca zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 60 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2011 nenadobudol právoplatnosť, nemôže ani spôsobovať právnu povinnosť pre odporcu, a teda nemohla z neho ako následok vzniknúť navrhovateľke žiadna škoda. Navrhovateľka využila svoje dispozitívne právo nakladať so žalobou a vzala návrh v konaní 5C/159/2011 späť, avšak žiadne ďalšie ústne dohody medzi účastníkmi, nech zneli akokoľvek, neboli pre odporcu právne záväzné. Právny zástupca navrhovateľky žiadal doplniť dokazovanie výsluchom svedkyne O. pracovníčky Mestského úradu v Topoľčanoch, ktorá sa mala vyjadriť k tomu, ako to bolo s odmietnutím podpísania zrušenia spoločného nájmu bytu. Súd tento návrh na doplnenie dokazovania zamietol, nakoľko akékoľvek ďalšie dokazovanie v danej veci je neúčelné, práve z dôvodov uvedených vyššie. Na záver súd uviedol, že práve v prípadoch, keď účastníci nie sú si istí tým, či dôjde k naplneniu ich vzájomných dohôd, či kompenzácií, kvôli ich právnej istote je k dispozícii inštitút zmieru, teda rozhodnutie súdu, ktoré je už právne záväzné pre obe strany. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli.

Uvedený rozsudok včas podaným odvolaním napadla navrhovateľka, odôvodniac ho tým, že súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil, keď v odôvodnení rozsudku uviedol, že odporca neporušil žiadnu právnu povinnosť. Dokazovaním bolo jasne preukázané, že medzi ňou a odporcom vznikla ústna

dohoda. Táto ústna dohoda spočívala v tom, že ona vezme návrh o príspevok na výživu rozvedenej manželky späť a odporca jej podpíše dohodu o zrušení spoločného nájmu bytu na Mestskom úrade v Topoľčanoch. Táto ústna dohoda nebola ničím podmienená, najmä nie tým, či rozhodnutia vo veci príspevku na výživu rozvedenej manželky je alebo nie je právoplatné. Ona svoju časť dohody splnila, keď vzala návrh pred začatím pojednávania na odvolacom súde späť. Účastníci, ako i svedok zhodne potvrdili, že odporca si svoju časť ústnej dohody nesplnil. Na poslednom pojednávaní navrhla doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne O. ktorá je pracovníčkou, u ktorej mali podpísať druhú časť dohody. Keďže sa vzdala svojho nároku u KS v Nitre, prišla o možnosť príspevku na výživu rozvedenej manželky, keďže tento nárok nie je možné žiadať spätne. Podmienkou ich dohody pritom nebolo to, či tento nárok bude alebo nebude právoplatne priznaný. Zodpovednosť za škodu vzniká porušením právnych povinností a iných noriem, a okrem iného aj zo zmlúv. Medzi ňou a odporcom bola uzavretá právne zaväzujúca zmluva. Zmluva bola zo strany odporcu porušená, preto nastúpil zodpovednostný vzťah odporcu voči jej. Všetky atribúty zodpovednosti boli a sú naplnené. Tým, že odporca nesplnil svoju časť dohody, bola nútená si podať aj ďalšiu žalobu, práve o zrušení spoločného nájmu, ktorá bola úspešná. Tomuto sa mohli vyhnúť, keby ju odporca neoklamal. Z uvedených dôvodov navrhla napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť a priznať jej náhradu škody. Žiadala priznať trovy odvolacieho konania.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné, súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

Navrhovateľka sa podaným návrhom domáhala od odporcu zaplata sumy 660 eur s 9% ročným úrokom z omeškania od 01. 08. 2012 do zaplata. Návrh odôvodnila tým, že odporca je jej bývalým manželom. Ich manželstvo bolo rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 4C/79/2011 zo dňa 16. 08. 2011 rozvedené. Dňa 22. 08. 2011 si podala návrh na príspevok na výživu rozvedeného manžela. V tejto veci bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 5C/159/2011 zo dňa 21. 12. 2011. Odporca bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 60 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2011, zároveň bol zaviazaný uhradiť jej zameškané výživné za čas od 01. 09. 2011 do 31. 12. 2011 v sume 240 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku odporca podal odvolanie a následne bol vytyčený termín pojednávania na Krajskom súde v Nitre na deň 01. 08. 2012. Na toto pojednávanie sa odporca dostavil so svojim právnym zástupcom a pred pojednávaním sa na jeho návrh dohodli, že navrhovateľka nebude trvať na žalobe o príspevok na výživu rozvedenej manželky a vzdá sa priznaných nárokov a odporca podpíše dohodu o zrušení spoločného nájmu bytu na Mestskom úrade v Topoľčanoch. Ona návrh vzala späť a odporca mal prísť na druhý deň podpísať dohodu o zrušení práva spoločného nájmu k p. O. na Mestský úrad Topoľčany. Odporca sa na MsÚ dostavil, ale odišiel bez toho, aby splnil svoju časť dohody. Ona svoj diel dohody bola ochotná splniť, odporca nie, čím porušil svoju právnu povinnosť, ktorá mu vznikla uzavretím tejto ústnej dohody. Tým naplnil pojmové znaky škody podľa § 420 Obč. zákonníka, ktorú žiada, aby jej zaplatil. Škodu vyčísluje výškou určeného výživného 60 eur a počtom mesiacov, ktorá bola splatná ku dňu pojednávania t.j. od 01. 09. 2011 do 31. 07. 2012, čo je spolu 11 mesiacov po 60 eur. Okrem istiny žiadala aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne od 01. 08. 2012 do zaplata.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci riadne zistil skutkový stav veci a vec aj správne právne posúdil, preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správny potvrdil, a keďže s odôvodnením napadnutého rozhodnutia sa stotožňuje, na tieto dôvody podľa § 219 ods. 2 OSP odkazuje. Odvolací súd k námietkam navrhovateľky v odvolaní dodáva, že súd prvého stupňa sa správne zaoberal predpokladmi vzniku škody podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle tohto zákonného ustanovenia sú porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti

a škodou a zavinenie. Porušením právnej povinnosti je úkon, ktorý je v rozpore s objektívnym právom a škoda je majetková ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a ktorá je objektívne vyjadriteľná peniazmi ako všeobecným ekvivalentom. Príčinná súvislosť znamená, že medzi protiprávnym úkonom a vzniknutou škodou musí byť vzťah príčiny a následku a zavinenie znamená psychický vzťah škodcu k protiprávnemu úkonu a ku škode. Na to, aby bola daná zodpovednosť za škodu, je potrebné, aby boli predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu splnené súčasne.

Navrhovateľka v danej veci škodu, ktorá jej vznikla, odvodzovala od konania, ktoré prebehlo na Okresnom súde Topoľčany pod sp. zn. 5C/159/2011, v ktorom sa navrhovateľka domáhala od odporcu príspevku na výživu rozvedeného manžela. V tejto veci bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Topoľčany, sp. zn. 5C/159/2011 zo dňa 21. 12. 2011 tak, že odporca bol zaviazaný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 60 eur mesačne s účinnosťou od 01. 09. 2011 a zároveň bol zaviazaný uhradiť jej zameškané výživné za čas od 01. 09. 2011 do 31. 12. 2011 v sume 240 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Proti rozsudku odporca podal odvolanie a následne bol vytýčený termín pojednávania na Krajskom súde v Nitre na deň 01. 08. 2012. Na tomto odvolacom pojednávaní právny zástupca navrhovateľky uviedol, že sa rozprávali pred pojednávacou miestnosťou s tým, že došlo k určitej dohode medzi účastníkmi konania, na základe ktorej navrhovateľka podaný návrh berie v celom rozsahu späť a konanie žiada zastaviť a trovy konania si neuplatňuje. Odporca so späťvzatím návrhu súhlasil. Pre späťvzatie návrhu navrhovateľky odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a konanie vo veci zastavil. Skutočnosť, že rozhodnutím prvostupňového súdu bol navrhovateľke určený príspevok na rozvedenú manželku, pričom toto rozhodnutie nenadobudlo právoplatnosť, nepreukazuje tvrdenie navrhovateľky v tom, že jej vznikla škoda vo výške určeného výživného, pretože príspevok na rozvedenú manželku jej v takejto sume právoplatne priznaný nebol a v tomto konaní nemožno posúdiť, či by jej naň nárok v takejto výške vznikol. To, že konanie bolo v tejto veci zastavené, spôsobilá navrhovateľka späťvzatím návrhu, po ústnej dohode s odporcom. Ak aj odporca porušil zmluvnú povinnosť (dohodnutú v ústnej zmluve), nespôsobuje to vznik nároku navrhovateľky na náhradu škody, pretože vznik škody vo výške uplatnenej navrhovateľkou v konaní, ako jeden z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, v konaní preukázaný nebol. Ďalšími predpokladmi vzniku škody potom už nebolo potrebné sa zaoberať. Z uvedených dôvodov je rozhodnutie súdu prvého stupňa vecne správne, preto ho odvolací súd podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdil.

O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože v odvolacom konaní mu žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.